

שִׁלּוּם בּוֹסְטוֹן ~ SHALOM BOSTON

www.HaKeshetOnline.com

למודעות פירסום בלוח זה
ובמגזין הקשר, נא להיתקשר
ל- (617) 738-5038

Hakesher Presents

הסופרת מיכל שלו מגיעה לארץ בבתחילת 2011
ואנו מתכננים לארח אותה בבוסטון!

מיכל מדברת על הנשאים הבאים:
■ עולמה של סופרת - מציאות דמיון וביצירה והסופר שמאחורי הקלעים
■ חומסקיאה או עכשיו - העולם שהיה - העולם של היום: על ציונות ואהבה
לפרטים נוספים נא להיתקשר אלנו ל-
Annette@HaKeshetOnline.com 617-738-5038

על מיכל שלו וספריה:

מיכל שלו נולדה בארצות הברית וגדלה בקרית אונן, למדה משפטים באוניברסיטת תל אביב ועבדה כעורכת דין. בשנת 1996 התמנתה לכתיבת רומנים ופרסמה את ספרה הראשון 'מלאך עליון' שזכה להצלחה רבה. ספרה שבעת רחל שיצא בשנת 1997 התחבול בהתלהבות עצומה על ידי הקוראים, שהם ברשימות רבי המכר במשך יותר משנה ומכר מעל 120,000 עותקים. גם ספרה 'מלאך' חורפים שיצא בשנת 2001 זכה להצלחה מסחררת וזכה בשנת 2005 פרסמיה את רחמים ובשנת 2008 את הדמויות למשנה טוב. בשנים 2008-2009 פרסמה סדרת ספרי פנטוס בולו-בולו לא רוצה לעשות אמנות/לישון/לחפץ ראש. בינוי 2010 יצא ממערב לירח, רומן חדש מפרי עטה. מיכל שלו היא מהסופרים המכונים והאהובים ביותר בישראל. בספריה היא משלבת היסטוריה, הרפתקאות, רומנטיקה, ציונות ונתינתה אנושית וחמה. היא מקדישה לשמור על קשר עם קהל הקוראים ומשתתפת במפגשים ספרותיים רבים בכל רחבי הארץ. מיכל שלו חיה בתל אביב, נשואה לנוון ואם לנעם וניא.

צביקה שורצברג

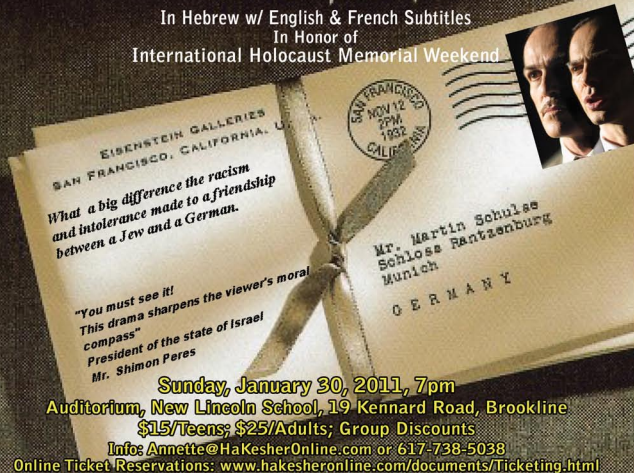
Hakesher Presents

ADDRESS UNKNOWN
מען לא ידוע

A Play Based on the Best Seller by Kressmann Taylor
עפ"י ספר המופת מאת

קרסמן טיילור

In Hebrew w/ English & French Subtitles
In Honor of
International Holocaust Memorial Weekend

"Address Unknown" is the story of two friends and partners, San Francisco art dealers, Martin Schulze, a non-Jew, returns with his family to his native Germany out of Nationalistic sentiments, and hopes for the re-establishment of his country after its defeat in World War I. His Jewish partner, Max Eisenstein, remains in the United States and continues to manage the business. The story is powered by a letter correspondence between them, from 1932 to 1934. "על נא ידוע" הוא סיפור של שני ידידים ושותפים, סוחרים אמנותיים מן הסוג, מרטין שולצה, שאינו יהודי, שב שם משפחתו ונולדתו בגרמניה, תוך שהוא שם רגשות לאומיים, ומקווה לחקונת מולדתו לאחר הבוסתה מלחמת העולם הראשונה. שותפו היידי, מקס אייזנשטיין, נותר בארצות הברית וממשיך לנהל את העסק. הסיפור מנוהל באמצעות חליפת התכתבים ביניהם, הנושאת תאריכים בין שנת 1932 ל-1934.

כתבות, אירועים, ומודעות

Hakesher December 24, 2010

עורכת ומוציאה לאור: אנט ורדיה
מעמד: דן בן-דרור מרשל עוזר מחקר: ג'ף סוסמן

עמית וולפמן // מיומנה של אם לילד אוטיסט

נער הולך לאיבוד

ידיעה קצרה באחד מאתרי החדשות צדה את עיני ביום שני בשעות הערב המוקדמות: "נער אוטיסט נעדר מביתו". עוד לא סימתי לקרוא את כל הידיעה כשהטלפון צלצל ועברו השני של הקו סיפר לי צוה, עמית! בוועד ההורים של בית הספר של סקו, ששמו של הנער, אלירן, מופיע ברשימת התלמידים החדשים בבית הספר הרגשי אך סומרות כל השערות הקט' נות שעל עורפי. כאמא לנער בן גילו של אלירן רציתי קודם כל לשוחח עם אמו. להושיט יד לתת כתף של סולידריות וכי"ד ועד ההורים של בית הספר, לראות איך ניתן לעזור בפועל.

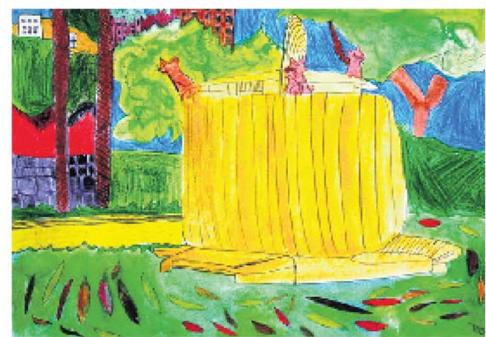
לא הכרתי קודם את שושי, אמו של אלירן, אבל הבנתי בדיוק מה היא עוברת. זה הסיט הנורא ביותר של כל הורה לילד אוטיסט - שהילד יעלם בסבך הג'ונגל העירוני ולא יהיה קצה של חוט לאן הלה. כל היעלמות של ילד היא הסיט של הורה, אבל ילד אוטיסט לא מסוגל לבקש עזרה, לבקש משהו לשות, לאכול, לערוך שיחת טלפון ממשהו בדרכו. אין לו מוד' עזת לסכנות. אלירן, כמו אוטיסטים רבים, מפחד מכלבים, מפחד מאנשים זרים, מפחד מרעשים בלתי מוסברים ובלתי צפויים והעולם בכלל מפחד אותו מאוד. אז למרבה הוא בעצמו לא יודע. זה דחף בלתי נשלט. הוא קלט שדלת הדירה נשארה לשניה לא נעולה (סגורה) - אבל בהיסח של רגע שכחו הוריו לנעול אותה והורחף והתרחק מהשלת עליו. תוך שנייה הוא התפרץ החוצה, יחף, ולפני שאמו הספיקה לתפוס אותו הוא שטע לא מחוץ לדירה בריצת אקום אל הרחוב ונעלם כהרף עין בין הבתים.

שושי דיברה, ויכולתי לשמוע בקולה את חוסר האונים. אלירן כבר בילה לילה שלם בחוץ ונראה היה שהוא כנראה יבלה בחוץ לילה נוסף בקור, יחף, רעב וצמא. בקישתי את רשותה והתקשרתי לכרמל, ראש חטי' בת הנעורים במטה אלו"ט, ממעבר להיותה אדם מקסים היא מידר שם למעני. כרמל הכניסה את כולם לפעולה. רותי סיוון, דוברת אלו"ט, הת' קשרה למשרדה לברר מה נעשה עד לאותו ודאגה שהמשרדה תפרסם בקשת עזרה מהציבור ושהבקשה תפורסם במהירות החדשות המרכזיות. במקביל היא שלחה מיילים לכל רשימות התפוצה כדי לגסות לארגן מת' נרגים שיעורו בחיפושם. למרות שרק חזרתי עם סקר מהחוג שלו בקרית אונן היה לי ברור שאני חוזרת לתל אביב לעזור בחיפושם.

כשהגענו לתחת משטרת השכונות בדורס תל אביב התברר לנו שה' שוטרים לא ממש מבינים את חומרת המצב. כל היתה שם היעדרות מיוחדת לחיפושם והשוטר איתו דיברנו לא כל כך הבין מה זה אוטיסט. יכולתי לש' מוע בנימת קולו את האצבע המאשימה שהוא מפנה כלפי ההורים. למה הוא ברח מהבית? רבתם איתו? לך תסביר על רגל אחת את כל הקשיים של נער אוטיסט. הבטתי בעיניה הכבדות של שושי, שלא ישנה כבר למעלה מ-48 שעות, ונוסף על הראגה הנוראית לגורלו של בנה צריכה להתמודד עם מבטי התוכחה של שוטרים שאין להם מושג עם מה היא מתמודדת יום-יום.

התחלנו לווגות ויצאנו לחפש את אלירן בשכונות הסמוכות למקום מגוריו. הסתובבנו ברגל עד השעות הקטנות של הלילה, בסמטאות האפ' לות של דרום תל אביב. חיפשנו בחזרי מדרגות ובמתקני שעשועים, בחצי' רות הבתים, ובגנים הציבוריים. הארנו בפגמים כל פינה חשוכה תוך שאנו קוראים בשמו של אלירן. ככל שנקפו השעות הרגשתי איך הייאוש משתי' לט עליי. זה כמו לחפש מחט קטנה באין סוף ערימות שחת. איך מחפשים נער אחד מבועת, שפחד מפני אנשים וסביר להניח שלא יענה לשמו גם אם נקרא לו בעיר ענקית כמו תל אביב? כשהחלטנו להפסיק את החיפ'ר שום השעה היתה קרוב ל-2:00 לפנות בוקר. חזרתי הביתה בלב כבר מתוך כוונה לשוב ולחפש אותו בבוקר. לא עצמתי עין כל אותו הלילה כי המחש' בות על הנער המפחד, בורד בלילה בעיר הגדולה, לא נתנו לי מנוח. פסימית שכמות, התסריטים הגרועים ביותר הדירו שינה מעיני. אבל שומר תפאים אלוקים, כי בשש בבוקר קיבלתי מסרון שאלירן נמצא בתעלת האוורור בקומה השלישית של הבית בו גר לפני שעברו לדירתם הנוכחית. שכנים בגנין שמעו רעשים, חשבו שמדובר בפורץ והועיקו את המשטרה. השוטרים שהגיעו מצאו בתעלה את אלירן, רועד מקור, תשוש ומיושב - אבל בחיים.

הפעם הסיפור התסיים בהפי' אנר - יותר בזכות מול מאשר בזכות חיפ'ר שי המשטרה. במשטרה חייבים לראוי להדרכת השוטרים כדי שבפעם הבאה, שהלואי ולא תבוא, יהיה להם מושג עם מה הם מתמודדים.

כשהגענו לתחת המשטרה בתל אביב התברר לנו שה' שוטרים לא ממש מבינים את חומרת המצב. כל היתה שם היעדרות מיוחדת לחיפושם והשוטר איתו דיברנו לא כל כך הבין מה זה אוטיסט. יכולתי לש' מוע בנימת קולו את האצבע המאשימה שהוא מפנה כלפי ההורים. למה הוא ברח מהבית? רבתם איתו? לך תסביר על רגל אחת את כל הקשיים של נער אוטיסט. הבטתי בעיניה הכבדות של שושי, שלא ישנה כבר למעלה מ-48 שעות, ונוסף על הראגה הנוראית לגורלו של בנה צריכה להתמודד עם מבטי התוכחה של שוטרים שאין להם מושג עם מה היא מתמודדת יום-יום.

הבאר ■ איוור
סער וולפמן